

leven verzekerd heeft, gedurende een paar jaar trouw de verzekeringspremie betaalt, maar, daar hij finantieel verzwakt is, er op een gegeven moment geen kans meer toe ziet, die premie verder te voldoen. Kan de verzekeringmaatschappij nu met succes een actie beginnen om de premie toch op te vorderen?

De wet maakt de vraag, of wij te doen hebben met één- of tweezijdige overeenkomsten, dikwijls heel gemakkelijk. Men vergelijkte b.v. art. 1493 B.W. over koop en verkoop: de eene verbindt zich om een zaak te leveren en de andere om daarvoor den bedongen prijs te betalen. Zoo is ook art. 1584 B.W. overduidelijk: huur en verhuur is een overeenkomst, waarbij de eene partij zich verbindt om de andere het genot eener zaak te doen hebben, gedurende een bepaalden tijd en tegen een bepaalden prijs, welken de laatstgemelde aanneemt te betalen.

Ten aanzien van de levensverzekering is de zaak echter niet zoo eenvoudig; een definitie van het begrip overeenkomst van levensverzekering komt in het Wetboek van Koophandel niet voor.

Wel wordt een definitie van dit begrip elders gevonden en wel in artikel 1 van de Wet op het Levensverzekeringbedrijf van 22 Dec. 1922 (S. no. 716). Maar veel hebben wij daaraan voor de oplossing van de vraag, die wij gesteld hebben, niet, want deze definitie begint met de woorden: Deze wet verstaat onder overeenkomsten van levensverzekering de overeenkomsten enz. Uitdrukkelijk wordt dus de werkingssfeer van deze definitie beperkt tot het gebied van de wet op het Levensverzekeringbedrijf.

Ook art. 247 K. brengt ons niets verder. De verzekeringen, zoo wordt daar bepaald, kunnen o.a. ten onderwerp hebben:

- de *gevaren* van brand;
- de *gevaren*, waaraan de voortbrengselen van den landbouw te velde onderhevig zijn;
- het leven van één of meer personen;
- de *gevaren* der zee en die der slavernij;